

Peter Brouwers

Bashi

het witte olifantje

Clavis

Peter Brouwers

Bashi het witte olifantje

Peter Brouwers

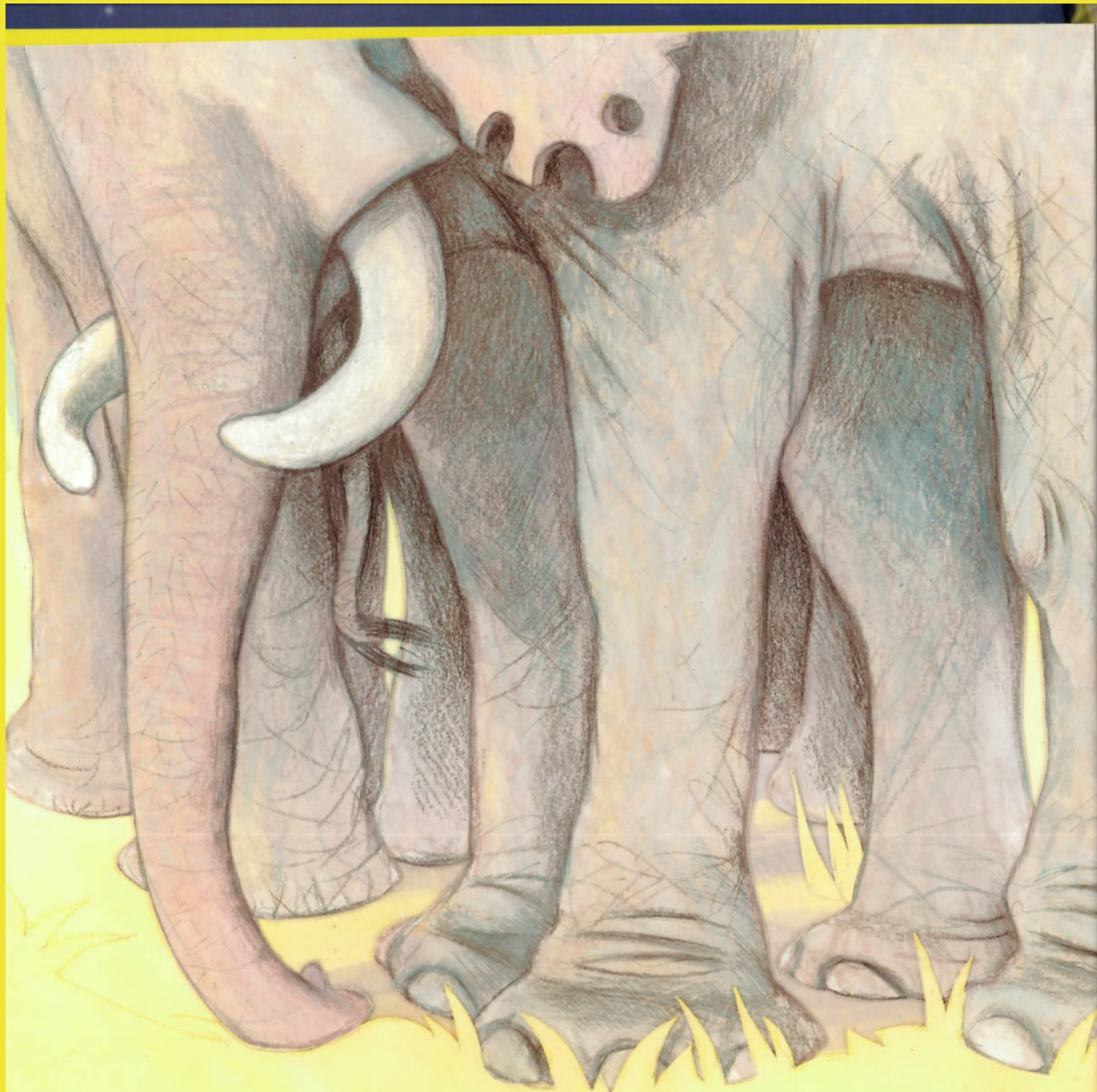
Peter Brouwers

Bashi

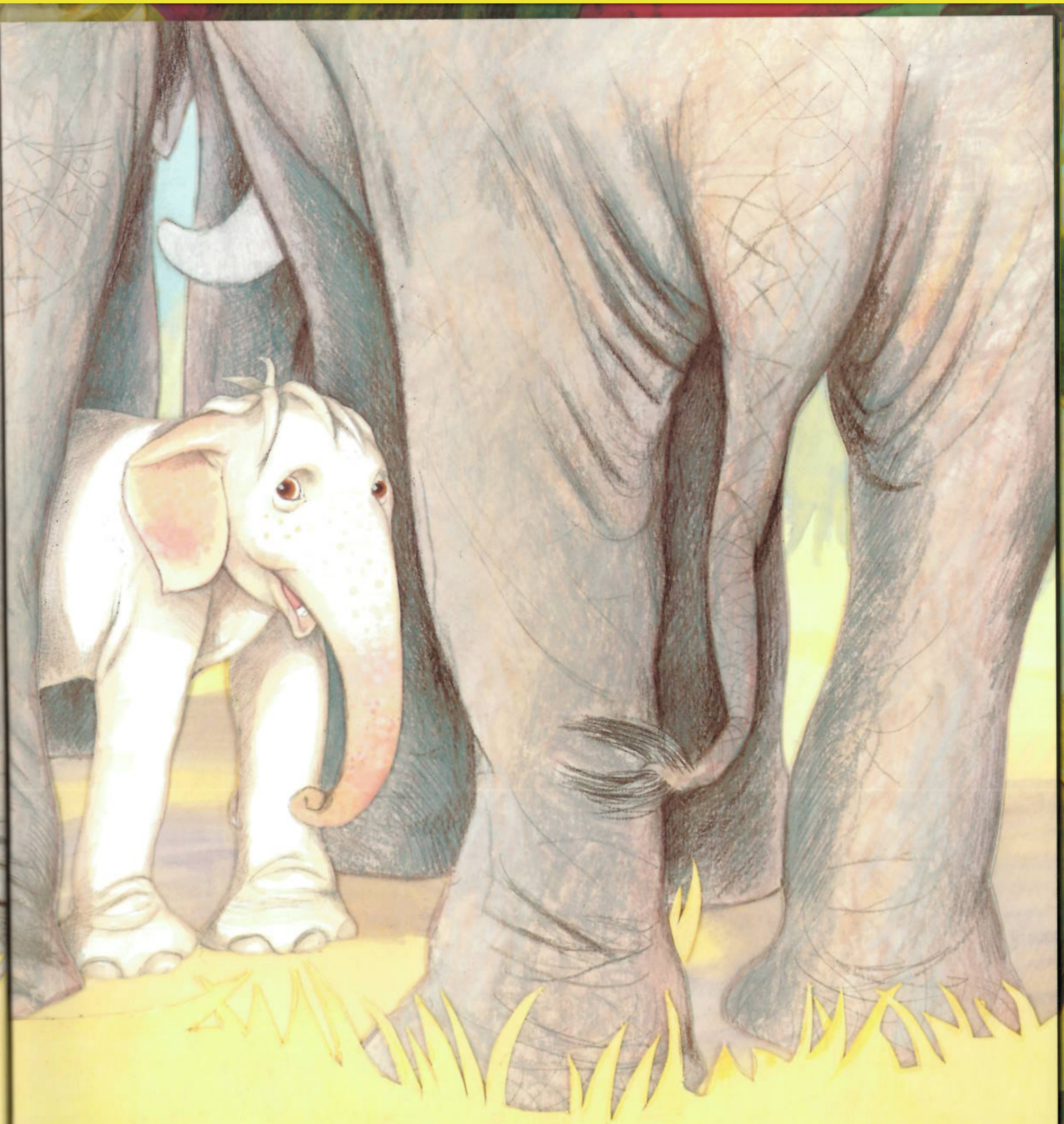
het witte olifantje

Uitgeverij Clavis, Amsterdam – Hasselt

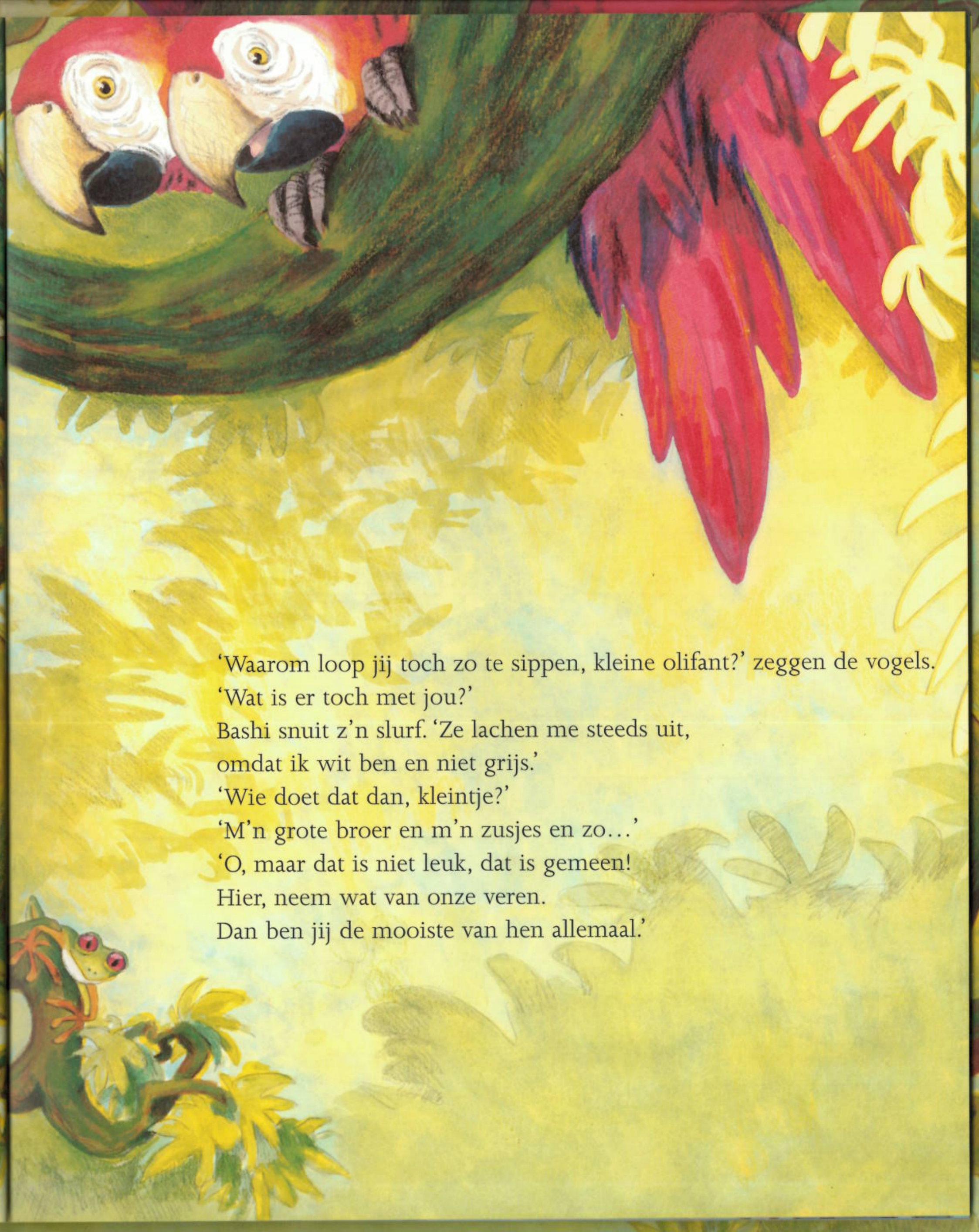
Dit is het verhaal van een kleine olifant die Bashi heet.
Hij is heel bijzonder, want hij is niet grauw en grijs, zoals de andere olifanten.

Nee, Bashi is wit! Spierwit met hier en daar een beetje roze.
Maar niet iedereen vindt dat zo bijzonder.

'Bashi is een bleekscheet, een bleekscheet!' roepen Pati, Pok en Suni.
Het is elke keer hetzelfde liedje, denkt Bashi.
Telkens plagen ze mij, omdat ik wit ben.
Hij heeft er genoeg van, en loopt weg.
'En dat ze maar niet denken dat ik ooit nog terugkom!'

‘Waarom loop jij toch zo te sippen, kleine olifant?’ zeggen de vogels.

‘Wat is er toch met jou?’

Bashi snuit z’n slurf. ‘Ze lachen me steeds uit, omdat ik wit ben en niet grijs.’

‘Wie doet dat dan, kleintje?’

‘M’n grote broer en m’n zusjes en zo...’

‘O, maar dat is niet leuk, dat is gemeen!

Hier, neem wat van onze veren.

Dan ben jij de mooiste van hen allemaal.’

Bashi bedekt zijn hele lijf met veren, zelfs tot achter z'n oren.
Maar ze blijven niet zitten, ook al loopt hij heel, héél voorzichtig.

Maar dan ziet Bashi een zwerm kleurrijke vlinders.
Hij krijgt een idee.

Hij rolt door de bloemen zodat hij helemaal onder het stuifmeel raakt.
Onmiddellijk gaan de vlinders op hem zitten.
Wauw, denkt Bashi, wat ben ik nu mooi!
Maar het stuifmeel zit overal, ook in z'n neus. En dat kriebelt!

'HA HA HATSJOE!'

Alle vlinders weg!

'Gezondheid, kleine olifant,' zegt de kameleon.

'Waar ben jij mee bezig?'

Bashi zucht: 'Ik wil een andere kleur.'

'Een andere kleur, zo, zo. Da's interessant.'

Ik geloof wel dat ik je kan helpen, ik weet alles van kleur.

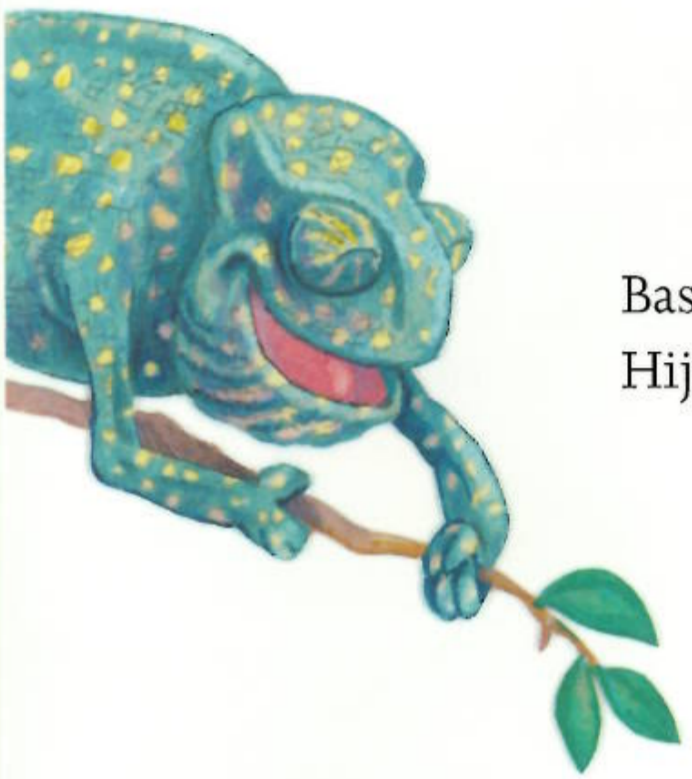
Zal ik je mijn geheime kleurwisseltruc leren?'

'Te gek, ja graag,' zegt Bashi.

'Het geheim zit ín de bloemen. Je moet ze opeten!
Eerst eet je een blauwe bloem, dan een paarse, dan een rode, een groene,
een gele, en tot slot een roze. Dan laat je een flinke boer en is het klaar.'
'Ik mag niet boeren van Mama,' zegt Bashi.
'Dit is een uitzondering,' zegt de kameleon. 'Anders werkt het niet.'
'Oké, ik doe het. Maar wel niet tegen mama zeggen, dat ik geboerd heb.'
Bashi eet één voor één de bloemen op en laat een gezonde boer.
'Klinkt goed, kleintje! Je bent er klaar voor!
Nu kun je van kleur verschieten zoveel je wilt!'

Bashi rent opgewonden door de jungle.
Hij verandert telkens van kleur.

Hij kleurt als een slang...

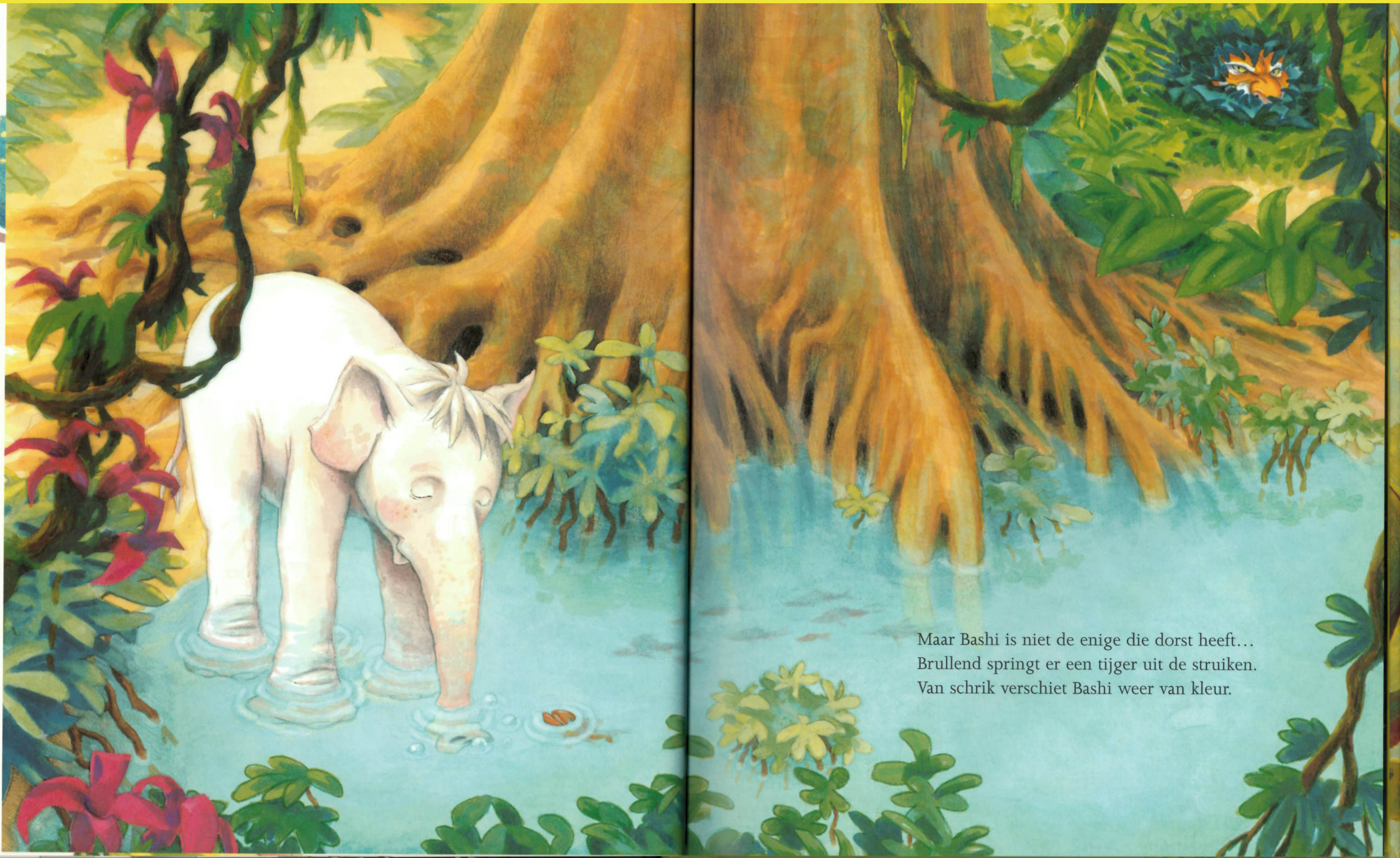
als de apen...

Hij kleurt als de vogels...

Hij kleurt en kleurt maar door, tot hij moe is.
Dan gaat hij drinken bij de waterpoel.

Maar Bashi is niet de enige die dorst heeft...
Brullend springt er een tijger uit de struiken.
Van schrik verschiet Bashi weer van kleur.

'Hè, hoe kan dat nou?' zegt de tijger. 'Net zat hier nog een olifant.
Waar is die nu? Heb jij hem soms snel opgegeten?'
'Ikke? Nee hoor,' zegt Bashi. 'Ik lust geen olifant.'
'Wat praat jij raar voor een tijger,' zegt de tijger.
'O, eh, dat komt, eh, ik ben verkouden,' zegt Bashi.
'Dan ga ik maar gauw, want straks ben ik ook nog ziek.'
En met een grote sprong verdwijnt de tijger in het struikgewas.

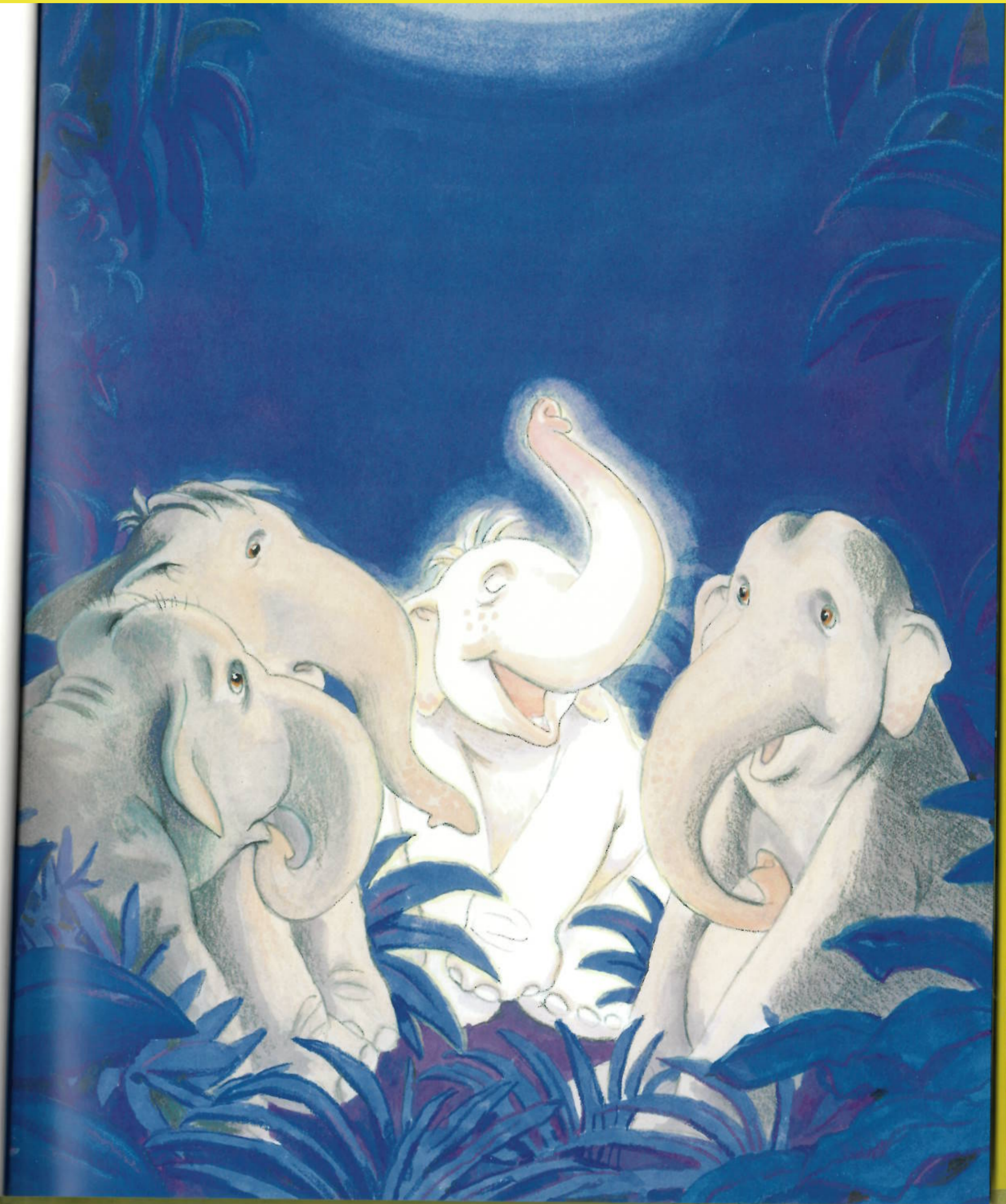
Bashi blijft nog even, natrillend van de schrik.
Dat was net goed afgelopen.
Toch wel handig zeg, die kleurwisseltruc.
Dan wordt het donker.
De avond valt. De volle maan laat haar bleke licht over het oerwoud vallen.
En uit het duister van de jungle schijnt een lichtje terug. Het is Bashi.
Zijn witte huid weerkaatst het licht van de maan.
Bashi kijkt verwonderd naar de maan en ziet zichzelf.
Zo ben ik ook, denkt hij... Ik ben een maanolifant.
Of nee, een oliemaan, of beter nog, een maanfent!
Ja, dat ben ik: een maanfent!

Ineens stijgt een wild geritsel uit de struiken op.
Eerst schrikt Bashi geweldig,
want hij denkt dat het de tijger weer is.
Maar het zijn Pati, Pok en Suni!
'Wat doen jullie hier?' vraagt Bashi.
'Wij moesten jou zoeken van Mama, ze was héél boos!'
zegt Pok. 'Maar gelukkig hebben we je nu gevonden!'

'We zagen een lichtje schijnen in het donker,' zegt Suni.
'En dat lichtje, dat ben jij?!'
'Dat klopt,' zegt Bashi. 'Ik ben van 'maan' gemaakt, net als de maan.'
'Ooo,' zeggen de anderen, en ze kijken hem met grote ogen aan.
'Maar nu wil ik wel naar huis,' zegt Bashi.
Pati, Pok en Suni barsten in snikken uit.
'We zijn verdwaald, we vinden de weg nooit meer terug!'
Bashi staat op. 'Volg mij maar, mijn maneschijn wijst ons de weg!'

En Bashi brengt hen allemaal weer veilig thuis bij Mama.
Sindsdien is hij heel tevreden met zijn bleke maankleur.
Alleen heel af en toe doet hij nog wel eens de kleurwisseltruc,
als de anderen hem weer eens plagen...

'HELP, Mama, Mama,
EEN TIJGER!!!'

EINDE